

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. De Consecratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61816)

clesia ordinatione tãum manare, quamvis ipsum pastorale munus ex institutione Christi, & iure divino sit, quod ut probabile recipi potest. *Zerola Par. 1. V. Indulgẽ. n. 1. Bellarm. l. 4. de summo Pontif. c. 24. Valent. disp. 7. de Indulg. puncto 3. pag. 1876. ubi illud notatu dignum addit, episcopis ita restrictam potestatem esse, ut decreto tamen & in foro pœnitentiæ concedere queant maiores indulgentias, prout expedire iudicaverint. Idem cum Gemin. asserit Zerola Par. 2. V. Indulgẽ. n. 12. quia licet restrictio facta sit in indulgentiis, quæ sunt publicæ, non tamen in foro pœnitentiæ. Curabunt autem Antistites, ne eniquam fiat offendiculo, modum & limites per ind. secretam liberalitatem excedant.*

§. IV.

De Consecratione Episcopi.

Confirmationem episcopi consecratio sequitur quæ faciendâ intra tres menses post confirmationem, ut definit *Cons. Chalced. relatum in c. Quoniam D. 79. cui conformiter Conc. Tr. sess. 23. c. 2. Ecclesiis, inquit, Cathedralibus, seu Superioribus, quocumque nomine, ac titulo præfati, etiam si S. R. E. Cardinales sint, si manus consecrationis intra tres menses non susceperint, ad fructuum perceptorum restituti, nem teneantur. Si intra totidem menses postea id facere neglexerint, ecclesiis ipso iure sint privati *Mosconius l. 1. c. 8. pag. 208. Præsec in Praxi p. 16. Less. c. 34. n. 99. & 103. Silvest. V. Consecratio. n. 2. Zerola Par. 1. eod. n. 1. Barb. ad c. 2. sess. 23. Co. Tr.**

II. Consecrationi olim intererat *Metropolitani*, & cuncti comprovinciales episcopi, aut saltem per literas illorũ assensus petebatur. *c. Episcopi ex Conc. Nic & c. Ordinationes ex Anacleto.* Ut à tribus episcopis peragatur consecratio ab Apostolis constitutum esse creditur *c. Porro D. 66. ex Anacleto.* Nam B. Iacobus Apostolus cognomento iustus à Petro, Joanne, & altero Iacobo Apostolis ordinatus est, successoribus ea forma relicta, ut non nisi à tribus episcopis fiat consecratio. Vbi personarum defectus est, ex summi Pontificis dispensatione unus episcopus consecrare poterit. Ex *Pis. V. indulto seu dispositione pro duobus episcopis, quando haberi non possunt, duo Abbates, vel alij in dignitate constituti presbyteri sufficiunt, quod hodie passim usu venit. Vnde colligitur, formam supradictam ab Apostolis relictam non esse iuris divini, ac proinde mutabilem, neque recipiendam, quod Hugo dixit si tantum in mundo duo superessent episcopi, tertius consecrari non posset, donec Papa alium institueret, vel eo mortuo Generalis Ecclesia mutaret formam ab Apostolis constitutam, & institueret, ut episcopus episcopum consecraret *Declar. Concil. Trident. sess. 23. c. 10. Barbosa de potest. episc. l. 1. tit. 1. cap. 5.**

Quid si, inquit, unus aliquis, & solus episcopus alium consecraret, valdè erit consecratio? Probabile est validam fore, quia trium episcoporum coniunctio non est de essentia, sed præcepto ecclesiastico tantum necessaria. Concedunt præterea multi, quamvis adessent tres episcopi, & manus simul imponerens, ab uno tantum collatum iri potestatem, & characterem: ut pluribus explicat cum antiquioribus

quoribus *Azor* II. l. 3. cap. 30. *Antonin. P.* 3. tit. 16. c. 15. *Vasq. de ord. disp.* 243. cap. 6. *Barb. in c. ne episcopi. de tempor. ordinand.* Neque obstat c. Porro *Dist. 66.* quamvis enim tres requiri dicat, non tamen irritam fore consecrationem definit ab uno perfectam.

III. Dubium est, an potestate à summo Pontifice delegata presbyteri episcopum consecrare possint? *S. Thom. Aquin. in 4. D. 25. q. 1. art. 1.* ita respondet. Papa, qui habet plenitudinem potestatis, committere potest non episcopo pertinentia ad episcopalem dignitatem, modò illa non habeant immediatam relationem ad corpus Christi verum, ideoque ex eius commissione Sacerdos simplex potest conferre ordines minores, & confirmare, non autem non Sacerdos, nec Sacerdos majores ordines, qui habent immediatam relationem ad corpus Christi verum, supra quod consecrandum Papa non habet maiorem potestatem, quam simplex Sacerdos. Non sunt igitur audiendi *Durandus*, *Paludanus*, & *Glo. in c. Mannus 4. de consec. dist. 5. & c. Pervenit. D. 95.* quemlibet auctoritate summi Pontificis id Sacramentum conferre posse aliis, quod ipse suscepit, ita ut laicus confirmatus confirmare alios queat, & Diaconus consecratus Diaconos, presbyter verò Sacerdotes ordinare. Manet enim fixum, & firmum illud Apostoli, Maiorem à minore non benedici *ad Hebr. cap. 7.* Episcopus igitur à non episcopis nunquam consecrari potest. At, demandare alicui non episcopo poterit summus Pontifex? Minimè, quia iure divino presbytero & Diacono episcopus maior est.

IV. Episcopi & Archiepiscopi ex Apostolica traditione non alio, quam Dominico die consecrandi sunt. Testatur id *Leo I. Paparelatus in c. Quod die dist. 75.* allegans illud *Actor. cap. 13.* Apostolorum factum, qui Paulum & Barnabam ex Spiritus sancti præcepto ad prædicandum missi ieiunantes, orantes illis manus imposuerunt: ut intelligamus, quanta, & dantium & accipientium devotione curandum sit, ne tantæ benedictionis Sacramentum negligenter videatur impletum. Ideò, infert, non nisi die Dominico iuxta Apostolorum morem consecrationem faciendam esse. Convenit etiam ut in Ecclesia Cathedrali peragatur iuxta c. *Qui in aliquo §. sed nec* quamvis id non semper necessarium sit. c. *Qui in aliquo dist. 51. V. Silvester. V. Consecratio §. 1. numer. 4. Armilla numer. 3. Tanner disp. 7. Q. 3. num. 43.* qui etiam explicat dispositiones tam in ordinante, quam ordinando necessarias.

V. Inter episcopum electum, confirmatum, & consecratum, & ecclesiam ipsi attributam contrahitur vinculum quoddam matrimonij spiritualis. *Hoc ostendit in summa de translat. episc. numer. 2.* comparatione matrimonij carnalis explicat. Nam sicut matrimonium carnale aliud est inchoatum, nimirum sponsalia de futuro, aliud ratum, videlicet sponsalia de præsentibus, aliud denique consummatum, quando copula accessit, ita etiam matrimonium spirituale inter episcopum & Ecclesiam suam inchoatur per electionem, ratificatur per confirmationem, per consecrationem denique consummatum. Vnde episcopus confirma-

Q² tus ve

rus verus ecclesie suae sponsus maritus & pastor est, eaque omnia praestare potest, quae solius iurisdictionis sunt. At per consecrationem consequitur, ut etiam exercere possit ea, quae iure divino vel ecclesiastico ordini episcopali annexa sunt, videlicet clericos ordinare, baptizatos confirmare, factum Christum conficere, vasa, altaria, & Virgines consecrare, clericos degradare, & Sim. c. *Quamvis dist. 68 c. Inter corporalia. de transl. episcoporum. Azor II l. 3. c. 30. Q. 5. & 6.*

Vl. Quæritur à nonnullis, an episcopus consecrari possit, qui non est Sacerdos? *Covar. l. 1. Var. cap. 16.* aliquos juris Canonici interpretes affirmativam opinionem tueri ait, existimantes ordinem Sacerdotii solo iuris ecclesiastici præcepto prærequiri, Est enim, *inquiunt*, potestas episcopi indelebilis, & ab aliis officiis distincta, tamen eam exercere non possit, qui presbyter non est, secundum *Joann. Andream, & alios in cap. 1. de Cler. per saltum promoti* quos sequitur *Jacobinius de Concilio l. 10. art. 7. Fornarius in l. 6. Tolot. cap. 6. num. 4.* Aliud huius rei argumentum inde sumitur, quod etiam non suscepto ordine Diaconatus vero Sacerdos initiatur: quia nimirum ordinum inferiorum gradatio non ex natura rei, sed ecclesie statuto oritur. Quid ni igitur simili modo creatur episcopus, nondum Sacerdotio initiatus? Verum contraria opinio haud dubie vera est, & Theologorum propterea communis, nunquam videlicet fieri posse ut episcopalem potestatem accipiat, qui non prius Sacerdotium adeptus est. Quid enim absurdius excogitari possit, Episcopo, qui maior Sacerdos in jure vocatur, si solam jurisdi-

ctionis externae potestatem habeat, & Prætoris regii instar ius dicere, plectere reos, exercere iudicia forensia, nulli verò de peccatis suis pœnitenti absolutionem, nemini Christum aut sacrum ordinem conferre queat? Hoc nimirum est, quod Apostolus ait 2. ad Cor. 5. V. 18. Sacramentum reconciliationis commissum episcopis, & munus dispensandi Sacramenta cœlestia: hoc solo ecclesiam Christi regunt, oves pascunt, si leges & lites quæque reip. tranquillitatem foveant, pro viribus attendant? At necessaria ordinum sacrorum non est gradatio? Est vel maxime: Nam Sacerdotium & episcopalis ordo habent se, ut magis & minus perfectum: quamvis in Diaconatu & aliis ordinibus id locum non habeat, quia sic diversi sunt quoad potestatem, ut à se invicem necessitate non dependeant. *Abb. in di. c. 1. de cler. per saltum promoti. Azor. II. l. 3. cap. 30. Q. 9. Silvestr. in V. Ordo. n. 2. Scotus. Rich. Palud. Sotus, & alii Theologi communiter.*

§. V.

De abdicatione, & translatione Episcoporum.

I. **Q**uia Episcopus cū ecclesia sua spirituale matrimonium iniit, ut §. præc. n. 5. diximus, idè non potest pro libitu desistere illam, vel abdicare. Vnde *Evaristus Papa relatus in c. Sicut vir 7. quest. 1.* ad episcopos ait. Sicut vir non debet adulterare uxorem suam, ita nec episcopus ecclesiam suam, id est, ut illam dimittat, ad quam sacralus est absque inevitabili necessitate, aut apostolica, vel regulari mutatione, & alteri se ambitus causa.